

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Lvdovici Carrionis Antiqvarvm Lectionvm Commentarii III

Carrion, Louis

Antverpiæ, M D LXXVI

Nimium quantum. è Cicerone & Agellio glossemata sublata. Cicero alibi
purgatus. Cap. XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70907](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70907)

& prava scriptores bonos corrumpendi libidine,
huc coegit descendere, meminerit accusare.

*Nimium quantum. è Cicerone & Agellio
glossemata sublata. Cicero alibi
purgatus.*

CAPVT. XII.

MULTA sunt in Cicerone, quae, à fingenti
uari eius eloquentia, & omnem in partem
absoluta, vehementer dissideant: neque ab
alioquam qui omnino in praeclaris illius
operibus sit nospes, pro Ciceronianis habetur.
Non iam loquor de prodigijs illis, in
librarijs, siue alioqui hominum, qui sibi
nimium didicisse videntur, erroribus: qui nimis
sane multi etiamnum diuinos illos libros ob-
scurant: sed de ijs, quae ex Grammaticorum le-
midocorum interpretatione primum nata, et
deinde librorum adiecta, postremo in ipsa Ci-
ceronis verba incurrerunt; & longo tempore
nemine deprehensa, sefellunt. Cuius olim
mori meus Lipsius sagaciter mediusfidius non
nulla est odoratus, & diligenter indicauit. De
hoc genere erit, quod hoc capite asseram: ne-
que ab ijs, qui Ciceroni, saepius ad incudem re-
uocato, nihil ad perfectionem posse accedere
gloriantur, animaduersum est. verba Cicero-
nis lib. iij. de finibus sunt: *Quid Zeno? porro
haec esse dicit, nec ea ratione villo modo posse rursus
sed differre inter honestum & turpe nimium quan-
tum, nescio quid, immensum. vbi posteriora verba,
nescio quid immensum, deierare liber non esse Ci-
ceronem.*

Ant. Mureti
Varia Lectorum
LIB
28

ceronis, sed alterius, nescio cuius: qui, ut iam
 saepe dixi, ea ad nouum illud & plerisque inso-
 lens loquendi genus, *nimum quantum*, expli-
 candum, margini adscripsit. Et primo quidem
 ut fons erroris quasi digito monstrum, erat
 qui cum illud, *nimum quantum*, non satis in-
 telligeret, ad oram libri annotaret, *nescio quid*:
 quo se eorum verborum vim fatetur ignora-
 re. accessit alius non paullo, ut sibi videbatur,
 doctior, qui, ut superioris hominis consuleret
 inscitiae, adiecit, *immensum*. eam enim illius
 locutionis notionem innuens. *max utrumque*
 pro Ciceroniano receptum est. quod sane me
 suadente, & veterum librorum suffragio appro-
 bante, illuc, vnde profectum est, relegabitur; &
 Ciceronis ita scribentur: *sed differre inter hone-*
stum & turpe, nimum quantum; inter ceteras res
nihil omnino interesse. Quod glossema ex
 aureolis illis de finibus libris amandauerim; vo-
 lo aliud, eadem tamen occasione natum, ve-
 lut monstrum, in Agellio exponere, & verum
 eius parum tollere. Historia est Phocionis Pe-
 ripatetici super Domesthene & Laide meretri-
 ce. *Lais*, inquit, *Corinthia ob elegantiam venusta-*
temque formae grandem pecuniam demerebat; con-
uentusque ad eam ditiorum hominum ex omni Grae-
cia celebres erant: neque admittebatur, nisi qui dabat
quod poposcerat. postcebat autem illa nimiam quanti-
tatem. quae postrema verba interpretatio fue-
 runt eorum, quae Agellius ponderat. Et sane
 in libro Bussidiano longe aliter haec sunt scri-
 pta, & vnde veram ean esse, quam dico, lectio-
 nem, cuius etiam plane caeco, manifestum erit.

Cicero lib.
 IIII. de
 Finibus.

Agell. li. I.
 cap. VIII.
 ut vulgo na
 in libro Bus-
 sidiano liber
 VII.

Ant. Mureti
Varia Lectorum
LII
28

L. CARRIONIS ANTIQ. LECT.

in eo igitur libro est: *poscebat autem illa nimium, quantum vix dari poterat.* quis iam est, qui non videat, sit licet, Tiresias, primum Agellium illa Phocionis, ἀμύχανον ὄγον aut certe ὑπάρχον ὄγον interpretem scripsisse, *poscebat autem illa nimium quantum?* mox, ut ad mulctra muscas, ita ad verba parum intellecta varios emendatores accessisse? quorum partim, *nimum quantum, vix dari poterat:* alij, *nimiam quantitatem,* emendarint, superest ut eadem illa verba in Oratorem ad Marcum Brutum, unde exciderunt, restituatur. Huius generi variationis spergentur etiam tales, qui in dicendo mirum quantum valent. nam & ibi, *nimum quantum,* veteres libros repraesentare, Lambinus testatur; & vero ego in optimo illo Gymnasij Louanienis codice, ita sese rem habere, comperi; quamquam & prior illa loquendi ratio non est ignota Graecis.

Cicero Oratore ad Brutum.

De eadem loquendi ratione apud Terentium disputatio: eiusdemque Terentij castigatio.

CAPVT XIII.

POTERANT & ista cum superioribus coniungi, & eodem capite concludi: nisi illud esset certorum hominum fastidium, ut in nullo descriptionis genere prolixitatem, quam in isto patiantur aegrius: maerentque vnam duntaxat, eamque tenuem vnius altius libri maculam vnius capitis compendio purgari, quam eodem capite paullo prolixior vel decem tolli. quibus si quando copia sum molestus; eorum arbitrij rem facio, ut vnum caput vel in decem partes tribuant, & quem cuique velint terminum, quam etiam libet infici-